GAZET VAN ACHTERBROEK 2.0 5

Publicatiedatum: 30 augustus 2020

INLEIDING

Stilaan komen ook de laatste vakantie-gangers weer thuis en zwaaien de schoolpoorten weer wijd open. Mogelijk een cruciaal moment in het verdere verloop van deze crisis. Ondertussen heeft de gouverneur de bijzondere maatregelen voor de provincie Antwerpen niet verlengd en vallen we dus terug op de federale maatregelen. Tot vervelens toe maar ook nu meer dan ooit: hou vol!

GROOTSE PLANNEN

We hadden het gezien: er hangt 'een geel papier' aan bij de Spar. En dus staken we ons licht op naar de plannen.

Veel geduld

'Ruim 5 jaar geleden planden we al vernieuwingen', zo steekt Lydia van wal. 'Koelingen waren aan vervanging toe en we wilden de winkel een beetje een facelift geven. Die plannen werden doorkruist door de brand van café Antep en de heraanleg van het kruispunt. Het kruispunt zou groter worden, het café moest onteigend worden en de rest aan grond zou te koop komen. Omdat dit voor onze winkel meer mogelijkheden bood, probeerden we de grond aan te kopen. Hiervoor hadden we geduld, héél veel geduld nodig want pas in 2019 konden we die aankoop eindelijk doen. Vanaf toen werden er nieuwe plannen gemaakt en besloten we om te gaan voor een totale nieuwbouw in plaats van renovatie. Momenteel wachten we op een goedkeuring van de bouwaanvraag, maar de bedoeling is dat eerst de loods en het pand naast ons afgebroken worden. We vermoeden dat dit maart/april 2021 zal zijn. Op die plaats wordt een nieuwe supermarkt gebouwd, iets groter en praktischer uitgewerkt. Ondertussen kan de Spar gewoon openblijven. Pas op het moment van de verhuis, waarschijnlijk over ruim een jaar, moet Achterbroek het een paar weken zonder ons stellen. Dan sluiten de we huidige supermarkt, maken we alles leeg, wordt deze afgebroken en wordt de parking heraangelegd. Volgens onze architect moet dit mogelijk zijn op 3 weken tijd'.

Wat voorafging

Fons en Jos Ribbens kuisen steen na de vernieling door het bombardement.

'Op het einde van W.O. II gooiden de Duitsers nog veel bommen in onze regio. Eén ervan viel op de kerk van Achterbroek. De impact was van die aard dat de huizen aan onze kant van de straat ook schade hadden. Zo werd ook de voorgevel van de winkel weggeblazen. Omdat op dat moment niet duidelijk was of er oorlogsschade zou toegekend worden, moest er met beperkte middelen heropgebouwd worden. Hierdoor werd de achtergevel behouden en werd er dus gebouwd op de grondvesten van een pand van 'voor den oorlog'. Die volle muur is niet goed bestand tegen vocht en de bezetting gebeurde met iets dat op stro lijkt. Dit heeft mee bepaald dat we voor afbraak kozen in plaats van voor renovatie'.

Fons Ribbens en Jeanneke, de ouders van huidig uitbater Lydia en haar man Herman

HOE GAAT HET NOG MET?

Gerdje Francken zag tijdens een stormachtige nacht 49 jaar geleden het levenslicht als dochter van 'meester' Alfons Francken en Maria Douwen.

Onbezorgde tijd

'Ik kwam in een warm nest terecht op de Brasschaatsesteenweg 93 (nu nr 125) met 2 oudere zussen (Leona en Karin), 1 broer (Koen), nonkel Jos, neven (Peter en Dirk) en nicht (Ann). Een drukke bedoening waar na 4 jaar nog een jonger zusje (Lieve) bijkwam. In 1980 verhuisden we naar Karel Vanthillostraat 1, het huis waar mijn vader nog steeds woont. In mijn herinneringen trokken we regelmatig op met de buren, de families Geldmeyer en Van Looveren. De buurkinderen (Stefan en Kristof Geldmeyer, Kathleen en Tom Van Looveren, Lieve en ik) liepen de deuren plat bij elkaar. Er werd naar hartenlust gespeeld in de verschillende huizen en tuinen en er waren logeerpartijen over en weer. Wat een onbezorgde tijd! Met de fiets naar de school, op woensdag-middag of zaterdag afspreken met Marissa Van Gestel of Annick Simons, naar de muziekschool in Kalmthout, naar de Chiro, zingen in het jeugdkoor olv Meester Hugo Deckers, Kring 11 (12,13, …), met neef Dirk voetballen in den hof (waarbij we moesten uitkijken voor de moestuin), met Hilde Couwenbergh over de Brasschaatsesteenweg 'buurten' of samenspelen op het erf, de kermis, de 24-uren van Achterbroek, de kinderactiviteiten van de St Jozefskring (filmmiddagen, Sinterklaas in de parochiezaal,…), snoepjes kopen bij de 'Koster'. Allemaal flarden die weer boven komen drijven'.

Neergestreken in Udenhout

'Na de basisschool ben ik op internaat gegaan op het Spijker, samen met Ann Hoppenbrouwers en Annemie Peeters. Ik leerde nieuwe mensen kennen en Achterbroek kwam meer en meer op de achtergrond. Tijdens mijn studie in Antwerpen, leerde ik Ben kennen. Na ons huwelijk zijn we op een jaar tijd 3 keer verhuisd : eerst in een kleine studio in hartje Antwerpen, daarna een half jaar in Pellenberg bij Leuven om vervolgens neer te strijken in een in een typische nieuwbouwwijk bij Tilburg/Nederland. Ben zou voor 2 jaar werken

voor een Europese Stichting bij de Universiteit van Tilburg. Ik was net zwanger van onze oudste dochter. Om een lang verhaal kort te maken zijn die 2 tijdelijke jaren omgezet naar onbepaalde tijd, zijn we trotse ouders van 3 dochters (Hanne, Lotte en Fleur) en wonen we nu in Udenhout, een karakteristiek dorp bij Tilburg, niet ver van de Efteling en de Beekse Bergen, vlakbij de Loonse en Drunense duinen. Zoals dat gaat als je op een plek blijft hangen, zijn we behoorlijk ingeburgerd geraakt in de gemeenschap en bouwen we, net als onze meiden, hier een sociaal netwerk op. Ben werkt als zelfstandig adviseur van huis uit en ik ben via een omweg sinds 7 jaar bij de Bibliotheek Midden-Brabant aan de slag. Als je ooit in de buurt van Tilburg bent en je hebt de tijd, breng dan zeker een bezoek aan de Bibliotheek LocHal. Het gebouw is een echte aanrader'!

Verhalen over het reilen en zeilen

Ik woon dan misschien in het buitenland, heel ver weg is het allemaal niet. We komen met enige regelmaat naar Achterbroek voor familiebezoek. Dan horen we verhalen over het reilen en zeilen van het dorp. De ene keer kan ik volgen en ken ik de betrokken personen nog, de andere keer voel ik me een echte buitenstaander. Vroeger kwamen de dochters tijdens de schoolvakantie logeren bij de Moeke en Vake, intussen zijn ze zelf (bijna) het huis uit en hebben ze eigen vervoer om op bezoek te gaan. We schuiven op in generatie…'

HOE GAAT HET NOG MET? (VERVOLG)

Zekere voor het onzekere

'Op familiebezoek gaan lukt nu even niet of minder. Eerst omdat België de landsgrenzen sloot, later omdat de besmettingscijfers weer de verkeerde kant op gingen. Ik neem liever het zekere voor het onzekere en heb contact via de bekende sociale media of pleeg simpelweg een telefoontje om bij te kletsen. In Nederland werd en wordt heel sterk gehamerd op de basisregels (1,5m afstand houden, vaak handen wassen, niezen/hoesten in de elleboog, drukte vermijden, bij klachten blijf thuis en laat u testen, thuiswerken, geen handen schudden, …). Gelukkig volgen veel mensen deze regels op, maar jammer genoeg is er een deel van de bevolking laks geworden of ze vinden de maatregelen onzin. Dat zien we terug in recente uitbraken, vooral in het westen van Nederland. Naast de gekende landelijke aanpak kunnen er nu ook aanvullende lokale maatregelen getroffen worden zoals mond-kapjesplicht op buitenlocaties, sluiten van park of winkel-centrum, openingstijden horeca beperken, verplicht reserveren, achterlaten gegevens, … Alleen als we allemaal de basisregels naleven kunnen we Corona onder controle krijgen, samen met een goed vaccin! Hopelijk kan ik (en iedereen met mij) snel en zonder problemen weer op bezoek in Achterbroek… Het gaat jullie goed!'

'T VERVOLG

Omdat oude klasfoto's plezant blijven: hier eentje van de geboortejaren 1963 en 1964. Meester Leo Ribbens gaf tijdelijk tegelijk in het 5de en het 6de leerjaar les. De deuren van de klassen werden opengezet waardoor hij van de ene klas naar de andere kon gaan.

Vlnr bovenaan te beginnen: Xavier van Wesel, Koen Francken, Jan Simons, Jos Van Looveren, Yves de Ruyter, Luc van Loenhout, Joost Beyers, Dirk De Ruysscher, Johan Vandekeybus, Leo Kenis, meester Leo Ribbens

Marc Van Brecht, Eddy Claessens, Mark Van Thillo, Frank Rijs, Paul Francken, Mark van Overvelt, Herman Voorbogt, Eric Claessens, Dirk Van Gool, Luc Peeters, Alex Mous en Domien Geysen

Walter Cools, Ludo Elst, Luc Van Hooydonck, Marc Voorbogt, Koen Vandekeybus, Carl Van de Keybus, Johan Meeusen, Luc Van Gestel, Francis Van den Bergh

met dank aan Johan Meeusen voor de info en Rudi Roels en Eric Claessens voor de aanvullingen

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

22 december 1978:

'Zjef V.D.B. rijdt vandaag vanaf M. Meeusen naar huis toe. Tot zover niets speciaals. Later op de avond –thuis– juist voor de avondmis hangt Zjef tegen de muur geleund en krijgt de indruk dat zijn jas een rare vorm heeft … Zjefke komt tot de ontdekking dat er een grote tutter aan zijn jas vasthangt. Dat zou een zicht geweest zijn in de mis, hé Zjef'.

8 november 1978:

'Als bakker op toer zijn, kan soms wel enig probleempje meebrengen: soms moet ge de grootste akrobatenstreken uithalen om brood afgeleverd te krijgen. Bij Lucienne Oostvogels-Vincent waaide de achterdeur toe met als gevolg dat Tony Neys door het venster moest om de deur langs binnen te openen.

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis .
Redactie: Ann Francken
Contact: GVAchterbroek@gmail.com

HET DAGELIJKSE LEVEN GAAT DOOR …

En dit betekent dat ook deze zomer heel wat kinderen op de speelpleinen doorbrachten. De monitoren kenden een atypische zomer. Eentje met veiligheidsbubbels en héél veel richtlijnen. Tom Peeters stond deze zomer al voor de 8ste zomer als animator paraat en weet er dus alles van.

Met ons gat in de boter

'Er zijn enorm veel wijzigingen uitgevoerd om de speelpleinen voor zoveel mogelijk kinderen mogelijk te maken. Met een locatie als Diesterweg vallen we uiteraard met ons gat in de boter. Omdat dit een enorm groot domein is konden we 3 bubbels maken met voldoende ruimte om erop los te spelen. Drie bubbels, dat betekende ook dat we alles moesten verdrievoudigen: EHBO, het onthaal, het materiaalkot,… Om de bubbels gemakkelijk benoembaar te maken ontstonden zo 'de vijver', 'de zoo' en 'de jungle.'

Teleurgestelde ouders

'De kinderen gingen vrij goed om met de bubbels. Ik had de indruk dat zij er weinig last van ondervonden. Voor de ouders leek dit toch wat anders. Er was best wel wat heisa omtrent de beperkte plaatsjes in elke bubbel. De jongste bubbel was heel snel volzet. Ouders waren teleurgesteld over de kansen die sommigen van hen niet en anderen wel kregen. Ergens vond ik het best triest om de reacties van sommige volwassenen te zien. Ik begrijp dat ze teleurgesteld waren, maar zij meenden dat dit gemakkelijk aanpasbaar was en dat zij wel de juiste oplossing konden bieden. Het is echter niet zo gemakkelijk om een extra bubbel tevoorschijn te toveren met extra begeleiders, binnen- en buitenruimtes, materiaal, … De jeugddienst heeft dan een leeftijdsgroep doorgeschoven, waardoor er bij die jongste bubbel ruimte kwam om extra kinderen toe te laten. Na de zomer kregen we van veel ouders te horen dat ze dankbaar waren voor de mogelijkheid om hun kinderen toch een leuke en aangename zomer te geven. Dat geeft dan weer een boost om het volgend jaar over te doen en zelfs beter'.

Niet gemakkelijk

'Voor de animatoren was het niet altijd even gemakkelijk. Doorheen de dag konden ze zich amuseren met hun medeleiding en de kinderen van hun bubbel, gelukkig zonder mondmasker. Als ze iets van materiaal moesten halen in een andere bubbel, werden zij verplicht om het materiaal te ontsmetten en een mondmasker te dragen. Ze deden allemaal hun best om de maatregelen zo goed mogelijk op te volgen. Na de uren, wanneer de kinderen en ouders weg waren, was dit soms moeilijk. We moesten vergaderen terwijl we enkel samen mochten zitten bij de medeleiding van onze bubbel. Wanneer er eten werd voorzien bij een leidingsactiviteit moest er goed nagedacht worden over hoe we dit konden laten verlopen'.

Gemeentelijke ondersteuning

'Het gemeentebestuur geeft ons vele mogelijkheden en we zijn dankbaar voor de ondersteuning van de jeugddienst. Sinds enkele jaren huist de jeugddienst tijdens de zomer in hun pop-up op Diesterweg. In de loop van het jaar houden wij ook contact met hen. Zo houden wij hen op de hoogte wanneer wij op het domein aanwezig zullen zijn, leidingsactiviteiten organiseren en hoe we onze leidingswerving willen aanpakken'.

KUS DOOR DE BRIEVENBUS Josefien Antonissen (3 jaar) tekende deze kleurrijke wasmachine.